NOOR INSENER

TALLINNA TEHNIKAKÕRGKOOLI HÄÄLEKANDJA NR 72, MAI 2013

TALLINNA TEHNIKAKÕRGKOOL

Tudengiveerg

Rauno Lõhmus
EI 61

Hei tudeng! Jah, sina seal, kes sa istud ja naudid enda lühikest puhkust kahe loengu vahel. Võta korraks aega, et vaadata aknast välja ning mõelda, et kohe-kohe on jälle suvi käes ja enam ei pea ärkama hommikuti üles bussimüra ning harakate kraaksumise peale, vaid sinna sekka eksivad ära ka esimesed vaprad laululinnud. Kooli peal on kohe tore vaadata, kuidas kõik on kohe kuidagi natuke rõõmsamad, võib olla selle pärast, et neidudel on hakanud seelikud aina lühemaks minema.

Tegelikult on lõpp ju päris lähedal? Mõned viimased projektid, mõned viimased peod ja palju magamata öid ongi need asjad, mis teevad tudengist tudengi. Üliõpilane oled vaid korra ja seda tuleb nautida nii kaua kui aega on, vanaduses aega magada küll.

Ja teie, kes veel ei tea millest ma räägin, siis ärge muretsega, selle vastu on ravi, hakake aktiivseks! Mida te ikka pärast lühikest koolipäeva koju lähete, pigem võtke sõbrad kokku ja tehke midagi huvitavat. Või mis veel parem, liituge mõne organisatsiooniga, kust leiate veel rohkem uusi ja aktiivseid inimesi, kelle loovus on üpris piiritu.

TTK korvpallimeeskond võitis Kotkas kevadturniiri

Tallinna Tehnikakõrgkooli pikaajaline traditsioon, 53. Kevadturniir korvpallis, toimus 05-07.05.2013 Kotkas. Turniiri võitis TTK meeskond koosseisus: Lauri Kivimeister, Roman Konontšuk, Janno Ritsberg, Cristo Kens, Sten Roosaar, Oliver Auksmaa, Simon Felding, Reijo Kään, Taavi Tõnus ja Taavi Valgmäe. Treener Enn Läänmäe. Turniiri parimaks mängijaks tunnistati Roman Konontšuk TTKst.

Osalesid TTK, Etelä-Kymenlaakso Ametikoolituskeskuse, Riia Ehituskolledži ja Vilniuse Ehitus- ja Disaini Kolledži meeskonnad.

Õnnitleme!

HEUREKA uurimustööde konkursi parimad

Selle õppeaasta igakevadisel ÜTTÜ HEUREKA uurimus- ja teadustööde konkursil (30.04.2013) pälvis esikoha masinaehituse IV kursuse üliõpilase Taavi Tammeveski töö „Kahetaktilise mootori edasiarendus ülikerglennumasinatel kasutamiseks", juhendaja Tavo Kangru. Uurimustöö käigus vaadeldi erinevaid variante deltaplaanile abimootori projekteerimiseks ja otsustati doonormootoriks valida Austria tootja Rotax 125 cm3 vesijahutusega kardimootor, samuti teostati esialgne tugevusarvutus nii mootori hammasülekandele kui ka väljundvõllile.

Teise koha vääriliseks hindas žürii (Anne Kraav, Lauri Peetrimägi, Martti Kiisa, Brita Laurfeld ja Oliver Kallas) rõivaste tehnilise disaini ja tehnoloogia IV kursuse üliõpilaste Epp-Maria Udumäe ja Leena-Maria Väli töö "Kiirabi ja reanimobiili talvised rõivad", juhendaja Teele Peets. Töö eesmärgiks oli küsitluse kaudu välja selgitada, millised on Põhja-Tallinna Regionaalhaigla kiirabi- ja reanimobiiliosakonna töötajate nõudmised töörõivastele ning saadud tulemuste põhjal töötada välja vastavad mudelid talvejopele ja -püksted.

Kolmas koht läks tehnomaterjalide ja turunduse IV kursuse üliõpilasele Kristo Vaherile töö eest „Päikese järgimine ja sellest tulenev suurem tootlikkus Põhjamaade piirkonnas", juhendaja Toomas Pihl. Uurimustöö põhjal võib väita, et päikesepaneelide liigutamisega Päikest aktiivselt järgides saavutatakse kuni 40 % suurem tootlikkus ning alusraam tasub ennast ära sama perioodi jooksul, kui PV-paneelide investeering.

IV-V-VI kohta jagasid Katrin Lillebergi (EA II kursus) töö „Stalinliku arhitektuuri dekoor Tallinnas", juhendaja Mari-Liivia Jõerüüt; Raimo Kivi (TEI III kursus) „Autotee defektide põhjuste kindlakstegemine maantee T-11202 Vaida-Urge tee näitel", juhendaja Sven Sillamäe; Artjom Melnikov ja Sten-Kristjan Saariku (TEI 2. kursus) töö „Filtratsioonimooduli määramise meetodid", juhendaja Sven Sillamäe.

ÜTTÜ HEUREKA

RÕIVA- JA TEKSTIILITEADUSKOND

Intervjuu Eesti Rõiva- ja Tekstiililiidu juhatuse esimehe Meelis Virkebauga

Millised väljakutsed seisavad ees Eesti rõiva- ja tekstiilitööstusel lähitulevikus?

Eesti rõiva- ja tekstiilitööstust on raputanud erinevad kriisid juba viimasel 20 aastal ning seda eelkõige seetõttu, et oleme globaalsele konkurentsile täielikult avatud majandusharu. Meie ettevõtetel tuleb konkureerida ekspordi sihtturgudel kogu maailma tööstustega. Eesti ettevõtted on üle elanud äärmiselt keerulise 2008. aasta ülemaailmse finants- ja majanduskriisi, mis sundis ettevõtjaid tegema radikaalseid muudatusi ja mis tulemusena muutis meie ettevõtted tunduvalt efektiivsemaks ja töö tootlikumaks.

Kuna kõik väliskeskkonnas toimuv on eksportivale tööstusele olulise mõjuga, on alates möödunud aasta 2. poolaastast muutunud prognoosimine keerulisemaks. Kahjuks pole Euroopa riikide võlakriis möödas ning üleüldine määramatus ja ettevaatlikkus pärsib tarbimist meie ekspordi sihtriikides. Selgelt on näha, et kliendid tellivad ettevaatlikumalt ehk laovarusse ei soovi keegi raha paigutada. Teisalt on Eesti tööstuste jaoks positiivne Hiinast tootmise järjest suuremas mahus Euroopasse tagasikolimise protsess, mis loob ettevõtjatele uusi võimalusi. Isegi Suurbritannia prognoosib oma tekstiilitööstuses 200 tuhande uue töökoha loomist järgmisel viiel aastal.

2013. aastal võib prognoosida Eesti rõiva- ja tekstiilitööstuse müügikasvu ca 5 %, kuna peale kõige muu on meie ettevõtete koostöö väliklientidega pikaajaline ja strateegiline. Eesti rõiva- ja tekstiilitööstuste peamised eelised säilivad ka lähiaastatel ja nendeks on: turgude lähedus, väikeste tellimuste ülikiire täitmine, paindlikkus, ressursside kasutamise efektiivsus ja toodangu kõrge kvaliteet. Pikemas perspektiivis on mureks investeeringute mahu olulise suurendamise vajadus, et kasutatav seadmepark oleks piisavalt kaasaegne ja efektiivne. Teine oluline probleem on vananev töötajaskond ja palgatase sektoris, mis jääb alla Eesti keskmisele palgatasemele ca 30 % võrra. Ettevõtjad lihtsalt peavad töötama selles suunas, et saada oma toodangu eest kõrgemat hinda, mis võimaldaks maksta konkurentsivõimelisemat töötasu.

Milline on hinnang olemasolevale koostööle teaduskonna ja ettevõtjate vahel (sinule teadaolevalt)?

Koostöö Tallinna Tehnikakõrgkooli ja ettevõtjate vahel on positiivne, kahjuks on seni ettevõtjad olnud liialt tagasihoidlikud. Millegipärast panustavad ettevõtjad koostööle liialt vähe.

Kas ja mil määral täidab TTK rõiva- ja tekstiiliteaduskond (RTT) ettevõtjate ootusi?

TTK rõivateaduskond on käitunud targalt, osaledes kõigil ERTLi seminaridel ettekannetega. Pidev võimaluste teadvustamine, pluss isiklikud kontaktid tööstuste juhtidega peavad lõpuks aktiivsema koostööni viima. Tööstuste juhid on üldiselt arvamusel, et TTK lõpetanute teadmiste ja oskuste tase vastab nende ootustele.

Millised on koostöö/teenuste osutamise kitsaskohad ettevõtjate poolt vaadatuna (sinu arvates)?

Koostöö teenuste osutamise valdkonnas on seni liialt nõrk. Sellel on ka objektiivsed põhjused, kuna TTK RTT on küllalt noor ja ka uued laboratooriumid on äsja oma tegevust alustanud. Vaja oleks häid näiteid, kus ettevõte on saanud vajamineva info kõrgkoolilt, selle asemel et teenust osta välismaalt.

Kui oluliseks peetakse ettevõtjate hulgas koostööd ülikoolidega?

Eesti riigis on huvitav arengu ajajärk, kus üheltpoolt tunnistavad kõik osapooled, et koostöö ettevõtete ja ülikoolide vahel on vajalik. Samas paljud ettevõtted ei ole süstemaatilises koostöös ülikoolidega. Tänases Eestis võib olla probleemiks ka see, et ettevõtjad ootavad koostööst kiiret tulu ja pole valmis investeerima koostööks, mis toob kasu mitmete aastate pärast. Siin on positiivseks näiteks Baltika, kes on investeerinud koostöösse EKAga ka majanduslikult rasketel aegadel. Ettevõtjate teadlikkus koostöö vajadusest kindlasti aastatega kasvab.

Milline on visioon teaduskonnast, rõiva- ja tekstiiliettevõtetest ja teistest huvigruppidest (hariduspoliitikud, ühiskond laiemalt) ja nendevahelisest koostööst 10 aasta pärast Eestis?

Majandusharu saab olla pikaajaliselt konkurentsivõimeline ainult sel juhul, kui enamik ettevõtteid ja haridus- ning teadusasutusi koostöös panustavad valdkonna jätkusuutlikku arengusse. Usun et kümne aasta pärast on vähemalt 50% tööstustest mingisugune koostöö kõrg- ja ülikoolidega. Samal ajal on arvatavasti saanud ka ühiskond ja valitsejad täiskasvanuks ning mõistavad, et Eesti majandusele on kõige olulisemad eksportivate tööstusharude ettevõtted.

Eesti rõiva- ja tekstiilitööstusel on piisavalt eeldusi olla konkurentsivõimeline ka 10 aasta pärast, sest:

- Aasia tööjõukulude kiire kasv jätkub;
- energia hinnatõusul pole piire, turule lähemal toodetu saab selge eelise;
- kiirmood nõuab järjest lühemaid tähtaegu visioonist valmistooteni kauplustes;
- produktiivsemad seadmed vähendavad tööjõukulu osatähtsust, kasvab tootlikkus ja paranevad ettevõtete majandustulemused;
- rõivatööstuses pakutakse järjest enam personaalset rätsepatoodet;
- maailmas kasvab ostja-tootja vaheline strateegiline partnerlus ning väheneb kõige odavama tootja/ riigi järele jooksmine.

Lisaks võib loota, et Eesti väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted on kümne aasta pärast enam koostööaldid, et üheskoos pakkuda Euroopa suurfirmale atraktiivset toodangu mahtu. Loodetavasti on selleks ajaks kasvanud koostöö IT ettevõtetega, kellega koos arendatakse välja "tarkasid tekstiile" vanuritele, sportlastele ja kaitsevägedele. Tuleb meeles pidada, et "tarkade tekstiilide" globaalne turg oli 2009. a 500 miljonit eurot, kuid kasvab 12-17% aastas. Ettevõtete jaoks jääb ka kümne aasta pärast oluliseks haritud oskustöötajate leidmine ja koostöö haridussektoriga.

intervjueeris Diana Tuulik,
12. märts 2013. a.

Inseneride Moeshow tähistas oma viiendat juubelit

Inseneride Moeshow on Tallinna Tehnikakõrgkooli ja Tallinna Tehnikaülikooli ühisprojekt, mis toimus juba viiendat korda. Mõlema kooli aktivistid ühendasid oma jõud, et muuta juubeliüritus meeldejäävaks.

Lavale jõudis rekordarv kollektsioone 18, mida demonstreerisid publikule üle 60 professionaalse modelli. Sel aastal juhindusid noored disainerid teemast „Minu teine mina." Teema avatus ja mitmekülgsus võiski olla üheks kollektsioonide rekordarvu mõjutajaks.

Lõppüritus toimus 11. aprillil TTÜ Tudengimajas. Võitjate väljaselgitamiseks loodud žürii koosnes Eesti maastikul tuntud tegijatest nagu moetoimetaja Aljona Sokolovskaja, moeblogija Merily Leis, ehtekunstnik Tanel Veenre, Amanjeda by Katrin Kuldma esindaja Külli Laisaar, omanimelise modelliagentuuri juht Beatrice ja disainer Kaidi Malk.

I koht: Scelus Sceleris –Kätlin Tauts, Laura Oolmaa, Getter Küttis– rõivaste tehnilise disaini ja tehnoloogia 3. kursus

II koht: Chiaroscuro – Kristin Liias– rõivaste tehnilise disaini ja tehnoloogia 1. kursus

III koht: Tosna – Anneli Hallik– rõivaste tehnilise disaini ja tehnoloogia 2. kursus

Kollektsiooniga «Scelus Sceleris» ei propageeri võidukollektsiooni autorid mitte piitspeenikesi tüdrukuid, vaid püüavad näidata, mil moel on inimestest, eelkõige naistest ja tütarlastest, saamas moeohvrid. «Scelus Sceleris» tähendab ladina keeles „kuritegu", milles väljendub nende suhtumine sellesse, kuidas inimesed iseendaga käituvad.

Publiku lemmikuks sai Alina Ahmedova kollektsioon „Ilu poolt sünnitatud" ja Eesti Rõivaste Konstrueerijate Liidu lemmik, milleks sai Kristina Trutneva ja Olga Onohhova (TTK 3. Kursus) kollektsioon „Duality".

Esimene koht pälvis TTÜ ja TTK rektorite stipendiumi väärtuses 320€, töövarjupäeva Ülle Suurhans-Pohjanheimo juures, intervjuu ja ülevaate võidukollektsioonist veebiajakirjas Stilist.ee, ehtekunstnik Tanel disainkõrvarõngad tema hetkel valmivast uhiuuest ehtekollektsioonist, ajakirja Mood aastatellimuse.

Teine koht pälvis samuti TTÜ ja TTK rektorite stipendiumi , kuid seda väärtuses 160€ ja ajakirja Mood poole aasta tellimuse. Kolmandale kohale jagati TTÜ ja TTK rektorite stipendium väärtuses 64€ ja samuti ajakirja Mood poole aasta tellimus. Sellele lisaks premeerisid võitjaid ka Make Up Store, spordiklubid Myfitness ja GymLeco, ilusalongid Aphrodite ja Salong 33 ning Sokisahtel.

Võib öelda, et juubeliüritus oli tõesti meeldejääv, noored disainerid said kogemuse võrra rikkamaks ja publikule pakuti kaasahaarav show. Jääme huviga ootama uusi huvitavaid kollektsioone.

Inseneride moeshow tiim 2013

Noorte moekunstnike konkurss Habitus Baltija 2013

19.-21.04.2013 Riias Kipsala näitusekeskuses toimunud noorte moekunstnike konkurss „Habitus Baltija 2013" oli juba 13. omalaadne üritus. See igakevadine konkurss on üks suuremaid moeüritusi Baltikumis ja toob kokku ligi 40 noort disainerit kogu Euroopast.

Habitus Baltija eesmärk on avastada ja toetada noori andekaid disainereid ning pakkuda neile võimalust näidata oma loomingut, saada kogemusi, vahetada ideid ja „lasta end avastada". TTK tudengid osalesid konkursil neljandat korda. Sellesse seltskonda sattumine oli 2008. a õnnelik juhus, sest osalejad on väga kõrgetasemelistest kunstikoolidest ja võrdväärselt konkureerida pole lihtne ülesanne. Konkursile pääsemiseks tuleb soovijail saata jaanuaris kollektsiooni tutvustus koos fotode ja joonistega korraldajaile, kes siis otsustavad, kas töö pääseb võistlusele. Et võistlus viiakse läbi vaid ühel päeval, ei saa kollektsioonide arv olla väga suur, nii tulebki läbida eelnev sõel.

Konkursi žüriid juhtis Rooma Euroopa Disaini Instituudi direktor Lara Aragno Gigli. Lisaks Läti moedisaineritele ja ajakirjanikele hindasid noorte lennukat fantaasiat Suurbritannia moeinkubaatori "Fashion Enter" direktor Jennie Holloway, teatrikunstnik, ajakirjanik ja NABA moeajaloo professor Liuba Popova Itaaliast, moeportaali Not Just A Label toimetaja Charlotte Freier ja ka allakirjutanu.

Et kõik võistlesid ühes kategoorias, oli hindamine üsna keeruline. Kuidas võrrelda professionaalset kantavat ja toodetavat Prêt-à-Porter´d ja inimfiguurile paigutatud fantastilist arhitektuurilist kompositsiooni? Raske ülesanne, mille lahendus "matemaatilis-demokraatlik". Kõik hindasid kõiki 3-7 mudelist koosnevaid kollektsioone kümnepallisel skaalal oma arusaama ja südametunnistuse järgi ning tulemused liideti. Välja kuulutati kolm parimat disainerit ja parim kool.

Parimaks kooliks osutus IED Roma, parimaks disaineriks Matija Cop Zagrebi Tekstiilitehnoloogia ülikoolist. Auhindadeks olid sel aastal stipendiumid mainekate kunstikoolide suvekursustele Milanos (Nuova Accademia di Belle Arti ja Domus Academy) ja Barcelonas (European Institute of Design) ja intervjuud ning esitlused mainekates moeportaalides, samuti osalemised erinevatel moekonkurssidel.

"Habitus Baltija 2014" on lülitatud ka Riia kui 2014. a Euroopa Kultuuripealinna ürituste sarja. Korraldajate eesmärk on suurendada osalevate riikide arv 20-ni. Seega on ka meie tudengitel põhjust end jälle kokku võtta ja panustada kollektsiooni loomisesse mitte vaid koduse Inseneride Moeshow tarbeks, vaid hoopis kõrgemal ja kaugemal esinemiseks mainekate kunsti-, moe- ja tehnoloogiaülikoolide üliõpilaste ning värskete vilistlaste seas.

TTK on konkursi Habitus Baltija ametlik koostööpartner Läti Kunstiakadeemia, Eesti Kunstiakadeemia ja Vilniuse Kunstiakadeemia ning Krakowi Kunsti ja Moedisaini Kooli kõrval. Üritust organiseerib rahvusvaheline näituste korraldaja BT1 ja Riia Linnanõukogu

Teele Peets Lektor

Konkursist võttis osa 12 riiki 42 noore moedisaineriga: Horvaatia, Itaalia, Läti, Leedu, Eesti, Norra, Poola, Soome, Ungari, Suurbritannia, Venemaa, Kasahstan. Võisteldi kahes osas: individuaalarvestuses ning koolide arvestuses, kus võistles 10 kooli. 19. aprillil toimusid huvitavad loengud, mis pakkusid huvi paljudele moesõpradele. Eriti huvipakkuv oli Itaalia moedisaineri Liuba Popova moealane loeng.

TTK rõiva-ja tekstiiliteaduskonnast osales individuaalvõistlejana IV kursuse üliõpilane Liina-Mai Püüa. Individuaalvõistlejaid oli kokku 17. Kollektsioonid olid kõik väga eriilmelised, põnevad ja näitasid noorte moeloojate huvitavaid mõtteid ja suurt teotahet. Rõiva- ja tekstiiliteaduskonda esindasid kollektsioonid „ TÄHETOLM"- autorid Tea Tänav, Eva- Liis Sööt, Liisa Hansen ja „DUALITY"- autorid Kristina Trutneva, Olga Onohhova.

Noorte moedisainerite konkurss oli väga rikastav ja hariv. Tore oli näha erinevate riikide noorte moedisainerite loomingu eripära, kuid teatud osas ka sarnasust.

Heli Olde Lektor

Mida arvasid tudengid?

Habitus Baltijal osalesin esmakordselt. Kogemusena oli see hindamatu, kuid nii mõnigi aspekt ürituse juures jäi minu jaoks puudulikuks. Modellid, kes esitasid kollektsiooni, olid väga professionaalsed ja kandsid meie kollektsiooni kenasti välja. Kollektsioonid olid kõik väga muljetavaldavad. Osa oma detailirikkuse ning leidlikkuse tõttu ning teised seetõttu, kui puhtalõikelised ja professionaalsed rõivad välja nägid. Tulevikus oleks tore näha erinevaid võistluse kategooriaid.

Tea Tänav Rõivaste tehnilise disaini ja tehnoloogia eriala 3. kursuse üliõpilane

Teist aastat osaledes Habitus Baltija konkursiga oli meeldivaks üllatuseks, et organisatoorne pool oli palju parem ja professionaalsem, kui eelmisel aastal. Kui üldiselt oli messil rahvast üsna vähe, siis moeshow'le oli kogunenud terve tribüünitäis rahvast. Huvitav oli ka näha, et žürii eelistus oli hoopis teistsugune ja võitjaks osutus väga loominguline kollektsioon, vastupidiselt eelmise aasta väga kantavale kollektsioonile. Mina lahkusin küll ürituselt tühjade kätega, aga seegi annab tuult tiibadesse, et asuda uute projektide kallale. **Liina-Mai Püüa** Rõivaste tehnilise disaini ja tehnoloogia eriala 4. kursuse üliõpilane

Nord Plus projekt viis rõivatudengid Leetu

Rõiva- ja tekstiiliteaduskond alustas 2012. a NordPlus projektiga Nord Apparel, mis ühendab nelja riigi kuut kõrgkooli. Projekti koordineerib TTK, partneriteks Vilniuse Kolledž ja Kaunase Tehnikaülikool Leedust, Borås´i Ülikool Rootsist, Metropolia ja Jyväskylä kõrgkoolid Soomest. Projekti eesmärk on laiendada koostööd Skandinaavia ja Baltikumi tekstiili- ja rõivaala õpetavate kõrgkoolide vahel, vahetada kogemusi ja ideid õppekavade kaasajastamise ja tööturu nõudmistega arvestamise osas.

Esmasel kohtumisel mullu oktoobris Boråsis planeeriti tegevusi kevadiseks tudengite intensiivõppeperioodiks Vilniuses. Vastavalt kokkuleppele sõitis aprillis Leetu igast partnerkõrgkoolist 5 tudengit ja 2 õppejõudu, võõrustajad said osaleda poole suurema seltskonnaga.

Projekti töö seisnes nädala jooksul tudengirühmade probleemõppe ülesannete lahendamises, igas rühmas oleks kõikide koolide esindajad. Nii saidki 5 rühma tegelda igaüks erineva ülesandega, mis seotud erinevate tekstiili- ja õmblusettevõtete probleemidega: taaskasutus-, jäätmed, materjalide pakkimine, töökeskkond, keskkonnahoid. Probleemõppe põhimõtetega viis osalejad kurssi Jyväskylä kõrgkooli õppejõud Outi Laitinen, kes andis ülesanded. Lahendamisega tegeldi eri paikades ja võimalusi kasutades 4 päeva jooksul, viimasel päeval esitleti oma grupitöö tulemusi. Lahendamisele aitasid kaasa ettevõtete külastused Vilniuses ja Kaunases. Rootsi ja Soome tudengitele oli „päris tootmise" nägemine uueks kogemuseks, kuna sealt on kogu õmblustööstus kolinud „odavamatesse" riikidesse. Tootearenduse seisukohalt on aga oluline teada-tunda ka inseneeria rakendusi tootmiskeskkonnas.

Lisaks usinale õppe- ja uurimistööle jõudsid tudengid tutvuda nii linnaekskursioonil kui peaõhtul. Et parasjagu oli Vilniuses maailmakuulsa vene-prantsuse moeajaloolase, disaineri ja kollektsionääri Alexander Vasiljevi ajalooliste kostüümide näitus, siis ühe pärastlõuna sisustas selle külastamine. Oma töö tulemusi ja saadud muljeidkogemusi esitlevad projektis osalenud tudengid teaduskonnas pärast oma isikliku portfoolio vormistamist.

NordPlusi uue projekti taotlus on esitatud ja positiivse otsuse ning rahastuse korral toimub järgmine kursus 2014. a mais Rootsis Boråsis. Sealsed õppejõud on lubanud läbi viia kursuse, mis keskendub tekstiilmaterjalide tootmise erinevatele etappidele.

Mida arvavad üliõpilased?

Oma kahe õppekursuse jooksul olen omandanud erialaseid mõisteid ja väljendeid vaid saksa keeles, seega oli minu jaoks Leedus aset leidnud intensiivkursuse kõige olulisemaks osaks inglise keele arendamine. Alguses arvasin, et niiöelda sissesulandumine osutub seetõttu raskemaks, kuid rühmatööde käigus sellist probleemi ei täheldanud, pigem vastupidi, suhtlemine oli vaba ning sõbralik. Võttes arvesse seda, et projektis osalenud noored nii Leedust, Soomest kui ka Rootsist jagasid meiega oma teadmisi näiteks tekstiilikeemia ja tootmise alaselt, siis oli kogetu uusi teadmisi andev ning olemasolevaid kinnitav. **Kadi Käsner** Rõivaste tehnilise disaini ja tehnoloogia 2. kursus

Jäime reisiga Leetu väga rahule ning sooviksime ka edaspidi sarnastel kursustel osaleda. Meie jaoks oli Leedu reisi meeldejäävaimaks sündmuseks erinevate firmade külastamine. Nägime palju masinaid, mida varem töös näinud ei olnud ning õppisime palju uut ja huvitavat Leedu tööstuste kohta. Tegemist oli toreda nädalaga, kus tutvusime huvitavate inimestega ja saime võrrelda enda erialaseid teadmisi teiste omadega. **Johanna Kukk ja Joanna-Eliisa Servet** Rõivaste tehnilise disaini ja tehnoloogia 2. kursus

Projektis meeldis, et olime jagatud rahvusvahelistesse gruppidesse, sai praktiseerida keelt, problem based learning method andis huvitava kogemuse sellest, kuidas ühise eesmärgi nimel hakkavad tööle noored, kes üksteist veel ei tunnegi, kuidas jagatakse omavahel ülesanded, kuidas sujub koostöö jms. Meeldisid ettevõtete külastused ja eriti see, et seal nähtu haakus ka teemaga, mida oma grupiga lahendasime. Nädal oli sisukas, samas jäi ka aega linnaga tutvuda. **Jaanika Laanest** Rõiva- ja tekstiiliala ressursikorralduse 2. kursus

ARHITEKTUURI JA KESKKONNATEHNIKA TEADUSKOND

Kevadine linnavaatlus – Moskva

Hindrek Kesler
dekaan

01.04-05.04.2012 toimus Arhitektuuriinstituudi 2. k üliõpilaste vaatluspraktika Moskva linnas. Moskva – nii nagu paljudel teistel suurlinnadel on palju nägusid. Mis mulje ta kaugelt tulijale jätab, sõltub suuresti ka külastaja eesmärkidest ja eelhoiakutest. Loomulikult on kõigepealt nähtav Moskva kui suurriigi, deržava pealinn, koos võimu sümboliseerivate nii ajalooliste kui ka uute ehitustega. Kuid selle kõrval on veel palju teisi moskvaid, mille avastamine ei ole lihtne. Arhitektuuriturist ei avane Moskva väga kergelt, sest arhitektuuriajalooliselt tähtsaid maju on suhteliselt vähe ja nad paiknevad linna eri nurkades – vaatamata hästitoimivale metroole ei tee see nii suures linnas arhitektuurigurmaani elu kergeks – trotsides lootusetult vettinud jalanõudes märgi jalgu kõnniti suures linnas läbi kümneid kilomeetreid, et külastada ja vaadelda paljusid arhitektuuriobjekte.

Moskva metroo eristub teiste linnade omadest põhiliselt stalinlikul perioodil ehitatud neoklassitsistlike, rikkalikult ja kummaliselt dekoreeritud metroojaamade poolest (näiteks kuidas suhtuda orderisse, millel on loodusmotiivide asemel-kõrval kasutatud tuli- ja külmrelvi nagu PPS-automaadid, vintpüssid jm.). Külastati Kremlit, GUM-kaubamaja, Lunastaja kirikut, Tretjakovi ja Puškini kunstimuuseume ning teisi Moskva sümboliteks olevaid objekte. Reisi põhiliseks „saagiks" kujunesid siiski vene avangardse arhitektuuri tippteosed, mis oma moodsusega üllatavad ka nüüd, 80 aastat hiljem – Konstantin Melnikov kui üks vene konstruktivismi suurkuju sai endale kindlasti juurde palju austajaid. Allakirjutanule oli omamoodi avastuseks ka Tretjakovi galeriis eksponeeritavad vene ikoonimaalid, mille olemuse ja tagamaade avamisel oli galerii ekspositsiooni tutvustav giid asendamatu. Ja siis muidugi vene maalikunsti kultusmaalid nagu – Repini „Ivan Julm tapab oma poega", Vasnetsovi „Kolm vene vägilast", Perovi Dostojevski portree jt. /.../

Moskva üllatab alati!

Kaire Kraas
rakendusarhitektuuri 2. kursus
(valik mõtteid)

Moskva on Venemaa süda nii poliitilises, kultuurilises kui ka majandlikkus mõttes. Moskva koosneb 125 rajoonist, milles kokku elab 11,5 miljonit inimest. Koos satelliitlinnadega on inimeste arv Moskvas 14,5 miljonit. /.../ Enamik inimesi elabki oma rajoonides ja nad lahkuvad sealt harva. Siin on oma ülikoolid, kirikud, kinod, keskkoolid, lasteaiad, meeletul hulgal poode, turge, parke. Nagu Mustamäe, kuid siinsed majad on kas 12-, 16- või 22-korruselised. Moskva üllatab alati. Pidevas muutumises maailmalinn pakub eelkõige suuri kontraste: päikesesäras kiiskavaid luksusautod ja kerjused tänavanurkadel, hirmkallid kaubamajad ja turud, kus isegi kalamarja saab poolmuidu. Linnas esindatud arhitektuuri valik on mitmekesine ja rikkalik. Suurejooneliste paleede ja katedraalide kõrval on siin seal näha väiksemaid kirikuid ja kabeleid, lihtsakoelisi häärberid, klassitsistlikke paleesid ning ühiskondlikuks otstarbeks ehitatut hooneid. Kontrasti arhitektuurimälestistele loovad 20. saj alguses kerkinud konstruktivistlikus stiilis hooned, lisaks sotsialismiajastu arhitektuuritähised – sajandi keskel püstitatud kõrghooned.

Moskva kesklinna on kerkinud rikastele uus ärikeskus – City. Kui uute arhitektuurilahenduste puhul püüeldakse kõikjal maailmas ökonoomsuse ja energiasäästlikkuse poole, siis Moskvasse rajatud uues linnaosas on see viimane asi, millele mõeldakse. Nii kaugele, kui silm ulatub, on vaid klaas ja betoon. Märksõnad on "kalleim", "parim", "silmatorkavaim". Kremlist mõne km. kaugusele on kerkinud minimetropol nimega Moskva City. See on Euroopa suurim ja kalleim ehitusplats. Kavandatud tornmajad on kõrgemad kui New Yorgi pilvelõhkujad. Linnaku südameks on elu- ja bürookoloss, mida nimetatakse Federazijaks, mille kõrgus on 354 meetrit, ühes antenniga 506 meetrit. Hoone koosneb kahest tornist, millest kõrgemal on 93 korrust. Torne ühendab 217 m kahekordne klaassild, kus asuvad restoranid, butiigid ja keeglisaal. Hoonete karkassid on ehitatud betoonist, mida aga silmaga näha ei jää, sest majad on rüütatud üleni klaasi. Hiiglasuur on ehitis nimega Rossija. Euroopa kõrgeima pilvelõhkuja, 612 meetri kõrguse hoone projekteeris Briti staar-arhitekt Norman Foster.

Kokkuvõtvalt võib väita, et Moskva on tõesti Venemaa süda. Seda nii mitmeski mõttes. Kuid arvan, et ta on Venemaa süda oma ehitiste, oma ajaloo, oma vaatamisväärsuste ja muude ehitiste tõttu. See on üks linnadest, mida tahetakse ikka külastada ja seda tundma õppida. Moskva üllatab alati!

Avatud / suletud ruum

Kristo Vaiksoo
(väljavõte vaatluspraktika aruandest)

istun, istun
Kristus, Kristus
vaatan, vaatan
Saatan, Saatan
I
Tallinn-Moskva
väike nõksatus ja juba me liigumegi
rongiaken kui raamitud lõuend
camera obscura
vaguni lõpus on tualett, katsun ust, AVATUD
pits viina
II
Leningradskii Voksal
rongist metroosse
viljavihud, vasarad, viisnurgad, vintpüssid, valgustid
rahvaste sõprus / gulagi arhipelaag
kehastume partisanideks ja jõuame tagalasse
Partisanskaja > Ismailovo > Gamma-Delta (metroojaamade, hotelli nimi)
ehk peatus ka Napoléon kunagi selles hotellis
vallutame Kremli, ilma suurema verevalamiseta
The Kell, mis kunagi ei ole löönud
The Kahur, mis kunagi ei ole paukunud
Punane väljak, kui ma lasteaias käisin lehvitas mulle siit
isake Brežnev
nüüd on Mausoleumi hõivanud tulnukad
pits viina
III
Teaduste Akadeemia Presiidium
postmodernistlik deliirium
Šukhovi Raadiotorn
ja tema aeglane surm
märgade jalgade karjudes
Gorki park a.k.a. Gorki ehitusplats
Kus on kõik lapsed ses linnas?
Kuhu kadus Heilin?
Mis juhtus Andres Lapeteusega?
Melnikovil külas
laske sisse mardisandid!
ei lase, põrgulised
palju õnne, Kaidi!
pits viina
IV
Jalapuhkus
Naerust Nõretav Nikolai
veab meid mööda garaaže ja töölisklubisid
hiljem Õlleklubiga mööda pubisid
Heldi ja Heilin said lõpuks oma pelmeenid
pits viina
V
Gorki kodu ja kõikide lemmik - Trepp (wtf?)
Liibanoni restoranis väike õlu, praad ja supp
Lõpuks annab ennast kätte ka Tretjakov
meenub rongiaken, aga maalid ei liigu,
liigume ise, parketi kraginal saalist saali,
vaadates ühte, teist ja kolmandat maali
Vereshagini kolpade hunnik nähtud
Perovi Dostojevski portree nähtud
Vasnetsovi kolm vene vägilast nähtud
VI
Kosmonautika muuseum ja VDNH
Eesti NSV Rahvamajandussaavutuste Paviljonis
on end sisse seadnud Kõrgõstani kassikulla müüjad
teeme ühe läppund õlle
imetleme Heldi uusi päikseprille

Moskva-Tallinn
Tagasi kupees ja tagasi minek
Tagasi kookonisse, tagasi koju
Vaguni lõpus on tualett, katsun ust, SULETUD
teen hoopis suitsu
klaas viina

Tehnoökoloogid avastasid Islandit

Tehnoökoloogia viis üliõpilast ja õppejõud Monica Vilms osalesid 22.-26.04.2013 Islandil, Reykjaviki ülikoolis järjekordsel NordPlus projekti „Sustainable Water and Energy Management in Environmental Engineering" intensiivõppe nädalal. Teemanädalal osalesid veel Reykjavíki ülikooli, Halmstadi ülikooli ja Tampere Rakenduskõrgkooli üliõpilased ja õppejõud. NordPlus programmi projekte on aastaid rahastanud Põhjamaade Ministrite Nõukogu. Nädala jooksul külastati mitmeid ettevõtteid, kes tutvustasid firmat ja oma töid-tegemisi (Sorpa, Landvirkjun, Orkustofnun, Burfelli hüdroelektrijaam, Nesjavelli geotermaalenergiajaam ja Carbon Recycling International), osaleti rühmatöödes ja tehti ettekandeid.

Esimesel päeval saime Islandi kohta teada:

- Alates 1970 aastatest hakati Islandil vähendama fossiilsete kütuste kasutamist ja alates 1980. aastatest hakati geotermaalenergiat tootma
- Alumiiniumi tehas kasutab 71% elektrist, avalikkus 6%, kodumajapidamine 5%.

Loengule järgnes külastus jäätmekäitlusettevõttesse SORPA (Islandi keeles jäätmed). Ettevõtte esindaja kirjeldas prügist metaani tootmise tehnoloogiat ja prügi sorteerimise põhimõtteid Islandil. Prügilas kogutud gaasist toodetakse kütust ja soojusenergiat. SORPA esindaja rõhutas, et prügilast saadaval gaasil töötava sõiduki hind võrreldes tavaautoga on soodsam ning hoolduskulud ja kütus ka. Teine päev algas Landsvirkjuni kontori külastusega, kus kuulasime loengut hüdroelektri tootmisest. Landsvirkjuni eesmärgiks on saada Islandi edukaimaks taastuvenergiaallikate säästvaks kasutajaks. Ettevõtte omanikuks on Islandi riik ja see toodab koguni 75% kogu riigis kasutatavast energiast. Pärast hüdroelektrijaama külastust näidati ka kaht eksperimentaalsetel eesmärkidel ehitatud Enercon E-44 tuulegeneraatorit. Nende mõlema võimsus on 900kW. Kuna need generaatorid on Islandil esimesed, on Landsvirkjun nende üle väga uhke.

Reykjaviki ülikoolis kuulasime Halmstadi tudengite esitlust Rootsi energeetilise olukorra kohta. Hiljem jagunesid erinevate riikide tudengid laiali rühmadesse ja alustati uute ülesannete lahendamist. Eesmärk oli koguda infot nelja uue riigi kohta (Läti, Leedu, Taani, Norra) ning tuua välja Balti ja Skandinaavia riikide erinevused energia tootmisel, tarbimisel ning nende tulevikuväljavaated.

Peale loenguid sõitsime edasi veehoidlate juurde, kus hoitakse Reykjaviki linna sooja- ja külmaveevarusid. Edasi sõitsime Nesjavelliri elektrijaama, kus meile tutvustati geotermaalenergia tootmist. Antud jaam genereerib energiat ning kuuma vett, kasutades geotermaal vett ning auru.

Neljapäev oli rühmatööde päev, kus iga rühm keskendus etteantud teema lahendamisele.

Grupp 1 „TAMMA" – Grupi ülesande teemaks oli tutvustada Läti, Leedu, Taani ja Norra energeetilist olukorda: millest toodetakse energiat, selle kasutus ning kodumaine toodang. Keeruliseks osutus info leidmine Baltimaade kohta.

Grupp 2 „Frábær fimm" – Uuriti taastuvenergiaallikaid, nende saadavust, kasutust ja tulevikuväljavaateid. Ülesande käigus üritati välja selgitada kaheksa riigi (Eesti, Soome, Rootsi, Islandi, Norra, Läti, Leedu, Taani) taastuvenergiaallikad ning võrreldi Balti ja Skandinaavia riikide vahelisi energeetilisi erinevusi.

Grupp 3 „Viking Power" – Esitluse teema oli energia kasutus minevikus, olevikus ja tulevikus. Ülesande muutis keerukaks statistiliste andmete leidmine, kuid pika otsimise peale said vajalikud andmed leitud.

Grupp 4 „Þamp" – Grupi esitluse teemaks oli energiaallikad järgnevatel dekaadidel. Esitlus pidi hõlmama juba tutvustatud riike (Eesti, Soome, Rootsi, Island) ning lisandusid Läti, Leedu, Norra ja Taani. Igaüks otsis materjali kahe erineva riigi kohta (kodumaale lisandus siis üldjuhul veel naaberriik). Üleüldine tulemus oli kõikidel riikidel aga sarnane – püüeldakse aina rohkem taastuva energia poole.

Külastasime ettevõtet Carbon Recycling International, mis tegeleb geotermaalenergia jaamast pärineva CO2 emissiooni ümbertöötlemisega metanooliks, mida lisatakse sõidukite kütustele. Tegemist on pilootprojektiga ning tehnoloogia (Joonis 1) on ettevõtte poolt patenteeritud.

Järgmisena oli päevakavas neljapäevaste rühmatööde tulemuste esitlused. Esimese grupi presentatsioonist võis näha, et Baltimaad on energeetiliselt kehvemas seisus, kui Skandinaaviamaad, kuid kõikidel käsitletud riikidel olid olemas kodumaised energeetilised ressursid (2009 aasta seisuga). Näiteks Islandil geotermaalenergia, Norras hüdroenergia ja Eestil põlevkivi. Teise grupi presentatsioonist võis näha, et taastuvenergia tootmises on paremal järjel Island ja Norra ning halvemal järjel Eesti. Kõige rohkem toodetakse tuuleenergiat ühe elaniku kohta Taanis.

Kolmas grupp rääkis energiakasutusest Skandinaavias ning Balti riikides minevikus, olevikus ja lähitulevikus. Esitlusest tuli välja, et Baltimaades NSV Liidu lagunemisega seoses energia kasutamine langes, kuna langes nõudlus. Skandinaaviariikides on energiakasutus ühtlaselt kasvanud. Neljanda grupi esitlus oli teemast „What will be the main sources in the next decades?". Erinevate riikide valitsuste eesmärgid olid enamjaolt sarnased – võimalikult palju peaks kasutama taastuvat energiat ning arendama peaks energiatõhusust. Mitmete riikide eesmärkideks on 2050. aastaks olla täielikult fossiilsetest kütustest sõltumatud. Samas ei pruugi selline eesmärk olla täiesti reaalne – lennundus ei ole veel piisavalt arenenud, et kasutada mootorikütuseks taastuvenergiaallikatest toodetud kütust.

Kokkuvõtte kirjutasid ja projektis osalesid: **Meril Allikivi, Marleen Arula, Kristel Püss, Ann-Riin Ridbeck, Anna-Liisa Šavrak** Artikkel avaldatakse lühendatult.

Sahinad

Ametisse astus uus üliõpilasesindus

1. aprillist astus ametisse uus TTK üliõpilasesindus, kelle sai valida TTK tudengkond. Üliõpilasesindusse pääsesid Kea Karja, Sandra Kliimann, Erle Ehas, Joanna-Eliisa Servet, Kaur Rand, Ranno Lill, Tarmo Visk, Kaarel Anton, Rauno Lõhmus, Karen Isabel Talitee.

26. aprillil toimus üleandmise koosolek, kus üliõpilasesindus omale uue esimehe ja juhatuse. Uueks esimeheks valiti Rauno Lõhmus, haridusvaldkonna juhiks Kaarel Anton, sotsiaalvaldkonna juhiks Erle Ehas ning kultuurivaldkonna juhiks Joanna-Eliisa Servet. Palju jõudu ja jaksu uueks aastaks!

Vana ÜE juhatus soovib tänada kõiki tegusaid noori, kes panustasid aktiivselt ÜE tegevusse ja seeläbi aitasid kaasa TTK tudengkonna heaolule

TTK valimistoimkond

Eesti Üliõpilaskondade Liit koolitas tudengielu aktiviste

19. - 21.04.2013 toimus EÜL (Eesti Üliõpilaskondade Liit) baasseminar Tallinna Ülikoolis. Üritusele olid oodatud tudengid, kellele üliõpilaselu huvi pakub, osalemine oli tungivalt soovitatav uutele üliõpilaskondade esindajatele. Ürituse viimaseks etapiks oli EÜL uue juhatuse valimine.

Esimesel ning teisel päeval kuulati loenguid ja tehti grupitöid. Pärast iga läbitud teemat jaotati meid gruppidesse. Rühmades panime pead kokku ja arutlesime loengu teemal. Eesmärk oli tuua välja võimalikke murekohti või/ja potentsiaalseid lahendeid esitatud probleemile. Rühmatööde käigus tulid välja probleemid, mis on praegu kõrgkoolides aktuaalsed. Peamised murekohad on tudengite aktiivsus, noorte suutmatus kirjutada motivatsioonikirja ning kõrgharidusreform ja sellega kaasnev.

Tudengite vähene aktiivsus paistab statistikas kõige paremini välja just ÜE valimistel. Valmisaktiivsus jäi enamikus kõrgkoolides ainult 10% juurde. Teine põletav probleem oli tudengite oskamatus ennast esitleda, ehk siis motivatsioonikirjade kirjutamine. On väga palju noori, kes jätavad avaldused kirjutamata just seetõttu, et ei saa kirja valmis või ei julge ära saata. Tuleb olla julgem ja teha see kiri valmis. Ikkagi motivatsioonikiri on see koht, kus saad ennast kõige paremini müüa ja näidata, et õige kandidaat oled just sina. Kindlasti on hea motivatsioonikiri boonuseks töökohale kandideerides, sest see annab märku, kui väga sa seda tööd tahad. Kolmas suurem probleem oli kõrgharidusreform ja sellega kaasnev, eriti kergelt hägune stipendiumitejagamise süsteem.

Teise päeva naelaks kujunes EÜL juhatuse kandidaatide debatt, kus iga kandidaat sai kõneleda 10 minutit, millele järgnes pooletunnine küsimustevoor. Vahepeal läks küsimuste esitamine vägagi tuliseks ja mõnele küsimusele oli kohataotlejatel isegi raske vastata, kuid nad tulid antud situatsioonidest professionaalselt välja.

Lõpuks tuli kolmas päev, mis oli kirss tordile. Pärast lõunasööki kogunes volikogu, kus arutleti läbi päevakavas olevad küsimused, mis päädis EÜL juhatuse valimisega. Kandidaadid said viimase võimaluse volikogu ees kõne maha pidada ja küsimustele vastata. Pärast päevakava täitmist jõudsime lõpuks hääletusprotsessi juurde ja sai selgeks, kes ametisse määrati. EÜL esimeheks hääletati Sigrid Västra, aseesimeheks Johann Peetre ja teise aseesimehe koht jäi esialgu tühjaks. Seetõttu tulevad antud ametikohale uued valimised 16. juunil.

Kolme seminaripäeva jooksul sain ma juurde uusi tutvusi, palju vajalikku infot ja teadmisi, mis üliõpilasesinduses kindlasti kasuks tulevad.

Esimese kursuse tudeng Kaarel

Tallinna Üliõpilaskondade Ümarlaud koostas valimisteks platvormi

Tallinna Üliõpilaskondade Ümarlaud ehk TÜÜL on Tallinna üliõpilasi koondav organisatsioon, mille liikmeteks on 11 Tallinna kõrgkooli, kaasaarvatud TTK. Igal liikmel on TÜÜLi üldkogus üks esindaja, kellel on õigus hääletada. Üldkogu võtab vastu kõik tähtsamad otsused, mis puudutavad TÜÜLi tegevust. Üldkogu käib koos iga kuu vähemalt korra, kusjuures koosolekud on avatud kõigile tudengitele ja tudengimeelsetele. TÜÜL tegeleb peamiselt üliõpilaste haridus- ja sotsiaalpoliitilise olukorra parandamisega ning Tallinna linnas üliõpilaste õiguste kaitsmisega. TÜÜLi missiooniks on soodustada Tallinna linnas tegutsevate üliõpilaskondade koostööd läbi aktiivsema suhtlemise ja projektide läbiviimise.

Tallinna tudengite 2013. aasta kohaliku omavalitsuse volikogu valimisteks platvormi koostas TÜÜL. Platvorm on koostatud TÜÜLi liikmeskõrgkoolide poolt ning esindab seeläbi Tallinna tudengite ühiseid seisukohti. TÜÜL näeb Tallinna tudengilinnana ning platvormis on toodud välja punktid, mis tudengite meelest vajaksid arendamist ja väljatoodud probleemidega tegelemist.

1) Tasuta ühistransport laieneks Tallinnas õppivatele üliõpilastele, samuti sõidugraafikute kohandamine ning olulisematel liinidel öötransport
2) Tallinnas rohkem praktikakohtade võimaldamist, mille raames koostöö ka erasektoriga.
3) Ühiselamuandmebaas, mis koondaks infot ühiselamute täituvuse, seisukorra jms kohta.
4) Stipendiumite mahu kasv.
5) Tudengite aktiivsem kaasamine linnavalitsemisse, et suureneks koostöö üliõpilaskondade ja linna vahel.
6) Lastetubade toimimine.
7) Tagada erivajadustega tudengitele head õppimisvõimalused ning liigeldavus avalikus ruumis.

Sahinad koostab Üliõpilasesindus

Aivars Alt pälvis aasta e-kursuse stipendiumi

Egle Kampus
haridustehnoloog

25. 04.2013 toimunud e-õppe alasel seminaril „„Ka sisaliku tee kivil jätab jälje““ kuulutati välja aasta e-kursuse stipendiumi saajad. Eesti e-Kutsekooli konsortsiumis otsustati stipendium anda Tallinna Tehnikakõrgkooli kursusele "Ehituse organiseerimine + projekt" (autor Aivars Alt).

Eesti e-Kutsekooli aasta e-kursuse žürii põhjendus tehtud valikule: „Tegemist on kursusega, mis peegeldab õppejõu pühendumist õppijatele. Esitatud on detailsed juhised õppijale, mis on seostatud igale teemale omaste õpiväljunditega. Suurt rõhku on pööratud erinevatele võimalustele õppija, õppejõu ja õppijatevahelise suhtlemise soodustamisele (foorumid, e- mail, Skype ja auditoorsed konsultatsioonid) ja õppijate tagasisidestamisele. Õppematerjalid on mitmekülgsed ning nende esitamisel austatakse autoriõigusi." Stipendiumi suurus on 2000 €. Kursus on kõigile huvilistele avatud külalise rollis ehitusteaduskonna rubriigi alt.

Vastab Aivars Alt. Mis on edu võti?

Minu koolis töötatud aja jooksul olen märganud, et e-õppega ei ole võimalik tegeleda käsukorras. Sõltuvalt õppejõu harjumustest ja arvuti kasutusoskusest ei pruugi e-asjandus kõigile sugugi meeltmööda olla. Hea meel on tõdeda, et kolleegid, kes on selle tee ette võtnud, ei ole seda kahetsenud. Parim tulemus sünnib vajaduspõhiselt. Minu motivaatoriks olid kaugõppe üliõpilased, kes viibivad koolis väga vähest aega. Kasutades e-õpet on mul võimalik üliõpilasi kaasata iganädalaselt õppetöösse, kuigi auditoorset kontakti ei ole ette nähtud. Tänane tagasiside üliõpilastelt on sellist lähenemist õigustanud. Lisaks olen täna põiminud e-õppe materjalid ka päevaõppe töödessetegemistesse. Ainult e-õppe arendamise pärast ma selle valdkonnaga ei tegele, näen selles pigem toetavat tehnoloogiat minu põhitegevusele.

Kuni siiani on BeSt programm olnud täiendavaks motivaatoriks uute e-kursuste loomisele. Lähiajal lõpetab programm tegevuse. Siinkohal kutsun kooli juhtkonda kriitilise pilguga üle vaatama motivatsioonisüsteemi e-õppe arendamisel. Sealhulgas ka õppejõudude tasustamise süsteemi. Ainult auditoorne kontakt ei ole piisav indikaator õppejõu koormuse hindamisel, lisaks tuleb hinnata ka õppejõu poolset töömahtu ühe EAP kujunemisel. Oma kogemustest võin öelda, et esimese e-kursuse loomine oli umbes 3 korda töömahukam, kui viimase sama punktimahuga kursuse loomine. See kõik on täiesti loomulik, sest uus tehnika tuleb omandada ning mõnigi lihtne asi võib võtta oluliselt enam aega, kui eeldatud. Ning viimane oluline argument. Peame arvestama, et tänane üliõpilane on sootuks teistsugune kui seda oli üliõpilane kümme aastat tagasi, e-õpe on kindlasti üks võimalus ühise keele leidmisel tänase õppijaga.

Minu töökogemus praktikal Uus-Meremaal

Merit Veide
rõiva- ja tekstiiliala ressursikorralduse
4. kursus

2011/ 2012. aastal viibisin ma teisel pool maakera Uus-Meremaal, kus ma töötasin rõiva- ja tekstiiliala ressursikorralduse õppekava ettevõttepraktika raames Austraalia naisterõivaste brändi KOOKAÏ heaks. Tegemist on ettevõttega, mis on turul läbilöönud tänu oma nišistrateegiale, tuntud oma kvaliteetsete kangaste/toodete ja töötajate poolest, kelle valimine käib läbi mitmete intervjuude ja kindlate kriteeriumite järgi.

Töötasin kesklinnas asuvas poes juhataja assistendina, esimesed kuu aega valitses mu peas tõsine segadus, eks see oli tingitud sellest, et tööd ja sellega seotud kohustusi oli palju ja ka vastutus oli suur. Kuna eelnevad teadmised mul brändist puudusid, oli suur kartus midagi valesti teha, kuigi olin läbinud suure koolitusnädala pärast valituks osutumist.

Tekib küsimus, miks nad mind üldse tööle võtsid? Intervjuule sain ma umbes nädal pärast Uus-Meremaale saabumist ja telefonikõsitluse läbimist. Arvan, et nad valisid mind umbes 400 kandidaadi hulgast sellepärast, et ma olin üdini positiivne ja aktiivne ning suutsin neid veenda, et olen parim variant parimate seast. Isegi reference checki nad ei teinud. Kindlasti aitas palju sellele kaasa ka see, et ma õpin rõiva- ja tekstiiliala kõrgkoolis ja oman eelnevat töökogemust, seega usun, et vastav haridus on vajalik tööturul konkureerimisel teistega ja positiivne näitaja tööandjale, et töötaja on huvitatud antud valdkonnas ka edaspidi töötamast.

See oli kogemus, mida ei anna võrrelda ühegi teisega, esiteks selle poolest, et minu töökaaslasteks olid nii erinevad inimesed üle maailma - nii Koreast, USAst, Jaapanist, Mehhikost ja muidugi kiwid (Uus-Meremaa). Kellel on kõigil erinev kultuur ja taust ning suhtlemismaneer. Samas oli see üheks suureks motivatsiooniks edasi õppida ja kinnitus sellest, et valitud töövaldkond huvitab.

9 soovitust AIESECi vabatahtlikule

1. Vali hoolega – ära vali esimest ettejuhtuvat või kõige odavamat varianti. Loe hoolikalt (ja mitu korda) läbi projekti tutvustavad materjalid, võta ühendust korraldajate või projektis varem osalenutega, et teha kindlaks, et projekt on läbi mõeldud ja toimiv ning vastab sinu ootustele.

2. Mine vähemalt kuueks kuuks – võta arvesse, et esimesed nädalad kuluvad ilmselt kultuuri ja elu-oluga kohanemiseks, ning sinu töö pole väga efektiivne. Võib kuluda kuu, kui tunned ennast mugavalt ja valmis täie jõuga pühenduma, kui avastad, et varsti on aeg kohvreid pakkima hakata ja sa polegi veel jõudnud midagi suurt korda saata.

3. Võta aega reisimiseks – Tee reisiplaanid juba enne kodust lahkumist, sest kohale jõudes on sul piisavalt palju muud, millele mõelda. Küsi sõpradelt, kes on antud piirkonnas juba käinud, kuhu nad soovitaksid kindlasti minna.

4. Õpi kohalikku keelt – Esiteks saad keele lisada oma CVsse ja kes teab, milliseid võimalusi see sulle tulevikus toob, Teiseks, isegi juhul, kui sinu töö vabatahtlikuna ei nõua otseselt kohaliku keele valdamist, annab see sulle ometi võimaluse laiema inimeste ringiga vahetumalt suhelda. Ja loomulikult näitab sinu pingutus lihtsalt lugupidamist ja austust võõrustaja kultuuri vastu.

5. Ole (sarkastilise) huumoriga ettevaatlik – Võib juhtuda ja ilmselt juhtubki, et mõni teise kultuuritaustaga inimene haavub ning suhted pingestuvad ilmaasjata.

6. Kohandu kultuuriga – Võta omaks kohalik päevarütm, ning löö kaasa traditsioonilistes hetkedes, sest need muudavad sinu kogemuse eriliseks. Isegi, kui sa muidu kirikus ei käi, siis võta osa jumalateenistusest, maitse kohalikku napsi või tervita kõiki põsemusiga.

7. Ära võrdle võõrustajariiki pidevalt oma kodumaaga – Kuigi selline kiusatus on kerge tekkima, võib kohalikel tekkida tunne, et sulle ei meeldi nende riik (piirkond). Hoia aga alati vastus valmis, kui sinult küsitakse riigi/piirkonna kohta ja kuidas sulle seal meeldib. See on üks põhiline vestlusteema.

8. Suhtle kohalikega – Leia võimalusi suhtlemaks ka inimestega, kes ei ole otseselt sinu tööga (projektiga) seotud. See aitab sul näha asju ka teise nurga alt ja toob sind omast mullist välja.

9. Suhtle regulaarselt koduste ja sõpradega – Kogemus vabatahtlikuna võõras riigis on kahtlemata väga pingeline periood sinu elus. Sul tekib uusi sõpru, sa teed asju, mida sa kunagi varem teinud pole ja võtad endale kohustusi, mille täitmiseks ei pruugi sul kohati vajalikke oskusi olla.

BOONUS: Kui tahad oma kogemusest viimast võtta, siis sea endale enne lahkumist isikliku arengu eesmärgid, mille järgimine aitab välismaal olles pea vee peal hoida.

Vaata pakkumisi AIESECi kodulehelt:
Huvi korral täida avaldus:
www.aiesec.ee/est/tudeng

NOOR INSENER toimetaja Malle Jürves, telefon 666 4 555, info@tktk.ee